

X CZ 42/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014r

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

X Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący SSO Danuta Konopka (spr.)

Sędziowie SO Iwona Pydych

SO Mirela Tocha Plata

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 kwietnia 2014r

sprawy z powództwa małoletniego C. K. reprezentowany przez G. K.

przeciwko R. K.

o alimenty

po rozpoznaniu zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu IX Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 21 stycznia 2013r sygn.. akt IX RC 272/13 w przedmiocie umorzenia postępowania.

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy umorzył postępowanie. Pozwana wniosła zażalenie na powyższe postanowienie. Domaga się w nim uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania . Pozwana podniosła, iż w dniu 21.01.2014r podpisała ugodę w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli co stanowi wadę oświadczenia woli (art.82k.c.). Stan ten wynikał z przyczyny wewnętrznej – z jej choroby psychicznej. W dniu 21.01.2014r była pod wpływem leków , które musi zażywać na skutek zaburzenia depresyjnego nawracającego i niedokrwistości z niedoboru żelaza. Leczy się w (...)od 1999r. Wielokrotnie była hospitalizowana w tymże szpitalu. Podlega leczeniu pschotropowemu. Osoba jej męża działa na nią deprymująco i stresująco. Podpisując ugodę kierowała się dobrem dziecka , nie myślała o sobie. Jeśli zapłaci 350 zł alimentów , na życie zostanie jej 316zł – to oznacza że nie była w pełni świadoma bo nie podjęła by tej decyzji będąc w pełni władz umysłowych. Były mąż zarabia 1500 zł brutto i otrzymuje wsparcie z pomocy społecznej. Liczac na alimenty przerwał dodatkowa pracę w składnicy złomu. Jego rodzice są osobami zamożnymi i mogą mu udzielić wsparcia Podobnie jego konkubina jest osoba majątną Żądanie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanej jest niezasadne.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił przesłanki umorzenia postępowania Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia i rozważania prawne zawarte w zaskarżonym orzeczeniu..

Ustosunkowując się do argumentów zawartych w zażaleniu należy zauważyć, iż pozwana nie przedłożyła żadnego dowodu na okoliczność stwierdzenia u niej choroby psychicznej. Z załączonych do zażalenia dokumentów wynika, iż pozwana cierpi na depresję i była wielokrotnie hospitalizowana z tego powodu. Ostatni raz przebywała z tej przyczyny w Szpitalu na przełomie czerwca i lipca 2013r, a więc pół roku przed podpisaniem ugody. Stwierdzono u niej epizod depresji ciężkiej odnotowując u chorej jednocześnie występowanie świadomości jasnej i pełną orientację przy występowaniu typowych dla depresji objawów jak obniżony nastrój i napęd, apatia, ahedonia, niepokój, czyli nawet w przypadku ciężkiego epizodu depresji z powodu którego przyjęto ją do szpitala nie miała wyłączonej świadomości. Brak też dowodów na hospitalizację w 2014r.

Należy wyjaśnić, iż stan wyłączający świadomość, który w myśl art. 82 k.c. stanowi wadę oświadczenia woli to - najogólniej rzecz ujmując - brak rozeznania, niemożność rozumienia zachowań własnych i zachowań innych osób, niezdawanie sobie sprawy ze znaczenia i skutków własnego postępowania. Pozwana nie wykazała aby znajdowała się w takim stanie w momencie podpisywania ugody sądowej dnia 21 stycznia 2014r, a co więcej przedłożone dokumenty wskazują, iż nawet w momencie hospitalizacji w 2013r pacjentka wykazywała świadomość jasną i pełną orientację. Zaburzenia dotyczyły nastroju i napędu. Nawet stwierdzenie depresji istniejącej u strony czynności prawnej nie przemawia automatycznie za nieważnością złożonego przez nią oświadczenia woli. Konieczne jest do takiego ustalenia wykazanie, że strona umowy była w czasie składania oświadczenia woli w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli (art. 82 k.c.) Pozwana nie wykazała nawet aby w chwili podpisywania ugody wystąpił u niej ciężki epizod depresji. W zażaleniu wskazała też na przyczyny zewnętrzne jej zachowania takie jak stresujące oddziaływania bliskości jej byłego męża na rozprawie. Okoliczność ta nie może być, w świetle przepisów prawa, kwalifikowana jako wyłączająca świadomość z uwagi na jej zewnętrzny charakter.

Żaden dowód nie przemawia za tym, by powódka przez cały okres - choćby od ostatniego pobytu w szpitalu przed zawarciem ugody - była w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Nie stwierdzono u niej choroby psychicznej, mającej z natury cechę trwałości, tylko depresję, która w różnych okresach może mieć różny stopień nasilenia. Skoro wypisana została ze szpitala w lipcu 2013 r. w stanie dobrym, to mogła samodzielnie funkcjonować, w tym też skutecznie składać oświadczenia woli.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c i art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanej.